

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999 Julkaistu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1999 N:o 1112—1120

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1112	Laki vaikeavammaisille yrittäjille myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain 3 §:n muuttamisesta	3111
1113	Laki Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta	3112
1114	Laki Metsäntutkimuslaitoksesta	3114
1115	Laki erikoissairaanhoidon muuttamisesta	3116
1116	Laki kansanterveystyön 40 §:n muuttamisesta	3118
1117	Asetus arvonlisäveroasetuksen muuttamisesta	3119
1118	Asetus työeläkekassan ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta	3120
1119	Asetus esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan ohjesäännöstä annetun asetuksen muuttamisesta	3122
1120	Asetus maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta ..	3124

N:o 1112

Laki

vaikeavammaisille yrittäjille myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vaikeavammaisille yrittäjille myönnettävistä veronhuojennuksista 8 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1393/1995) 3 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 775/1998, seuraavasti:

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Tätä lakia sovelletaan, kun tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu taikka tavara tai palvelu on otettu omaan käyttöön vuosina 1995—2000.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

HE 90/1999
VaVM 11/1999
EV 57/1999

N:o 1113

Laki**Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään Ahvenanmaan maakuntaa koskevista poikkeuksista arvonlisävero- ja valmisteverolainsäädäntöön 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1266/1996) 17 §:ään uusi 2—4 momentti sekä lakiin uusi 17 a ja 18 a—18 c § seuraavasti:

Veron peruste

17 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä voidaan soveltaa silloin, kun maahantuodusta tavarasta on myönnetty 18 a §:ssä tarkoitettu tuontihuojennus.

Sen estämättä, mitä arvonlisäverolain 79 f §:n 4 ja 5 kohdassa säädetään, mainitun lain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä voidaan 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa soveltaa sellaisten tavaroiden myyntiin, jotka verovelvollinen jälleenmyyjä on ostanut Suomessa arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua verovelvolliselta jälleenmyyjältä tai toisessa jäsenvaltiossa vastaavalta elinkeinonharjoittajalta ja maahantuonut Ahvenanmaan maakuntaan tai maakunnasta muualle Suomeen, vaikka myyjä ei ole soveltanut myyntiin arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä tai vastavaa menettelyä toisessa jäsenvaltiossa.

Verovelvollisen jälleenmyyjän itse maahantuoman käytetyn tavarahan arvonlisäverolain 79 j §:n 1 momentissa tarkoitettuun os-

tohintaan luetaan myös maahantuonnista suoritettava vero 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa.

17 a §

Sovellettaessa arvonlisäverolain 74 §:n 2 kohtaa tavaraan, josta on maahantuonnin yhteydessä myönnetty 18 a §:ssä tarkoitettu tuontihuojennus, veron peruste on se osa arvonlisäverolain 74 §:n 2 kohdassa tarkoitettua määrää, joka vastaa tuontihuojennuksen vähentämisen jälkeen lasketun suoritettavan veron perusteen arvon osuutta maahantuonnista suoritettavan veron perusteesta.

18 a §

Kun tavara tuodaan muualta Suomesta tai toisesta jäsenvaltiosta Ahvenanmaan maakuntaan tai maakunnasta muualle Suomeen, maahantuojalla on oikeus tavarahan maahantuonnista suoritettavaa veroa määrättäessä 3—6 momentissa tarkoitettulla tavalla laskettavaan tuontihuojennukseen tavarahan hankintahintaan sisältyvän piilevän veron perusteella. Edellytyksenä on, että maahantuojalla esittää selvityksen tämän veron määrästä.

Tavarahan hankintahintaan sisältyvällä piile-

vällä verolla tarkoitetaan arvonlisä- tai liikevaihtoveroa:

1) joka tavarasta on ollut Suomessa tai toisessa jäsenvaltiossa suoritettava sen verollisen hankinnan yhteydessä;

2) jota ei ole voitu vähentää tai josta ei ole voinut saada palautusta; ja

3) joka edelleen sisältyy tavarán arvoon tuontihetkellä.

Tuontihuojennus lasketaan siten, että tavarán hankintahintaan sisältyvää piilevää veroa ei sisällytetä veron perusteeseen ja lisäksi se vähennetään muutoin suoritettavaksi tulevasta maahantuonnin verosta.

Jos tavarán arvo on laskenut piilevän veron aiheuttaneen verollisen hankinnan ja maahantuonnin välisenä aikana, tavarán hankintahintaan sisältyvä piilevä vero lasketaan siten, että piilevän veron aiheuttaneen verollisen hankinnan yhteydessä suoritettavaa veroa pienennetään tavarán arvon laskua vastaavalla suhteellisella osuudella. Jos tavarán arvo on noussut edellä tarkoitettuna aikana, tavarán hankintahintaan sisältyvänä piilevänä verona pidetään piilevän veron aiheuttaneen verollisen hankinnan yhteydessä suoritettavan veron määrää.

Jos 3 ja 4 momentissa tarkoitettulla tavalla laskettu maahantuonnista suoritettava vero on negatiivinen, veroa ei palauteta.

Jos maahantuotava tavara on ostettu arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettulta verovelvolliselta jälleenmyyjältä, joka on voinut myydä sen maahantuojalle verottomasti, tavarán hankintahintaan sisältyvän piilevän veron määrää laskettaessa 3—5 momentissa tarkoitettulla tavalla tavarán arvoa määrättäessä käytetään perusteena edellä mainitun myyjän ostohintaa.

Tavarán maahantuojaa ei saa vähentää maahantuomastaan tavarasta suoritettavaa veroa,

jonka määrässä on otettu huomioon tuontihuojennus, jos hän soveltaa tavarán myyntiin arvonlisäverolain 79 a §:ssä tarkoitettua menetelyä.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta sellaisen tavarán maahantuontiin, jonka piilevän veron aiheuttanut hankinta johtuu myynnistä, joka olisi voitu vapauttaa verosta arvonlisäverolain kansainväliseen kauppaan liittyvien säännösten tai muiden jäsenvaltioiden vastaavien säännösten perusteella.

18 b §

Arvonlisäverolain 79 c—79 e §:ssä tarkoitettujen taide-, keräily- ja antiikkiesineiden maahantuonnista suoritettava vero on 8 prosenttia veron perusteesta, kun

1) tavara tuodaan Ahvenanmaan maakuntaan muualta Suomesta tai toisesta jäsenvaltiosta; tai

2) tavara tuodaan Ahvenanmaan maakunnasta muualle Suomeen.

Mitä 18 a §:ssä säädetään, ei sovelleta 1 momentissa tarkoitettuun maahantuontiin.

18 c §

Mitä 17, 18 a ja 18 b §:ssä säädetään, sovelletaan myös Ahvenanmaalle ja muualle Suomeen tapahtuvaan maahantuontiin alueelta, johon Euroopan yhteisön tulli- ja verolainsäädännössä sovelletaan vastaavia periaatteita kuin Ahvenanmaan maakuntaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Lakia sovelletaan, kun myyty tavara on toimitettu, maahantuodusta tavarasta veron suorittamisvelvollisuus on syntynyt tai tavara on otettu omaan käyttöön lain tultua voimaan.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1114

Laki**Metsäntutkimuslaitoksesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Hallinnollinen asema

Metsäntutkimuslaitos on maa- ja metsätalousministeriön alainen valtion laitos. Luononsuojelualueiden osalta tutkimuslaitosta ohjaa ympäristöministeriö.

2 §

Tutkimuslaitoksen tehtävä

Metsäntutkimuslaitoksen tehtävänä on edistää tutkimuksen keinoin metsien taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävää hoitoa ja käyttöä.

Metsäntutkimuslaitoksen tehtävistä säädetään tarkemmin asetuksella.

3 §

Johtokunta

Metsäntutkimuslaitoksessa on johtokunta, jonka asettamisesta, toimikaudesta, kokoonpanosta ja tehtävistä säädetään asetuksella.

4 §

Alueiden hoito ja käyttö

Metsäntutkimuslaitos hoitaa ja käyttää hal-

linnassaan olevia alueita tutkimustoiminnan tarpeiden mukaisesti ottaen huomioon myös alueiden muut käyttömuodot.

5 §

Sopimusten tekeminen

Metsäntutkimuslaitoksella on oikeus talousarvion rajoissa tehdä sopimuksia tehtäviensä suorittamiseksi.

6 §

Lahjoitusten vastaanottaminen

Metsäntutkimuslaitoksella on oikeus ottaa vastaan lahjoituksia toimintaansa varten.

7 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

8 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Tällä lailla kumotaan metsäntutkimuslaitoksesta 29 päivänä heinäkuuta 1976 annettu laki (653/1976) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan

ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Metsäntutkimuslaitoksen johtokunta toimii tämän lain mukaisena johtokuntana, kunnes uusi johtokunta on nimitetty.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 1115

Laki**erikoissairaanhoitolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoitolain (1062/1989) 47, 47 a ja 47 b §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1003/1996, seuraavasti:

47 §

Sairaanhoitopiirin kuntayhtymälle, jossa on yliopistollinen sairaala, suoritetaan valtion varoista korvausta niihin kustannuksiin, jotka aiheutuvat lääkärin ja hammaslääkärin perus- ja erikoistumiskoulutuksesta sekä yliopistotasoisesta terveystieteellisestä tutkimustoiminnasta. Koulutustoiminnan kustannuksiin suoritettava korvaus perustuu tutkintojen lukumäärään ja tutkinnosta määrättyyn korvaukseen. Tutkimustoiminnan kustannuksiin suoritettava korvaus perustuu tieteellisten julkaisujen lukumäärään ja julkaisuille annettuihin pisteisiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla perusteella määräytyvää koulutustoiminnan kustannuksiin suoritettavaa korvausta ei kuitenkaan suoriteta sosiaali- ja terveysministeriön määräämistä erikoislääkäri- ja erikoishammaslääkäritutkinnoista. Jos tällaista koulutusta annetaan yliopistollisessa sairaalassa, sitä ylläpitävälle kuntayhtymälle suoritetaan valtion varoista korvausta koulutuksesta aiheutuviin kustannuksiin 47 a §:n 2 momentissa säädetyin perustein.

Yliopistollinen sairaala yhteensovittaa muissa erityisvastuualueensa terveydenhuollon toimintayksiköissä tehtävää yliopistotasoisista terveystieteellistä tutkimusta yhdessä

näiden terveydenhuollon toimintayksiköiden kanssa. Terveydenhuollon toimintayksikköä ylläpitävälle kunnalle tai kuntayhtymälle, valtion mielisairaalalle ja asetuksessa säädettylle muulle terveydenhuollon toimintayksikölle suoritetaan valtion varoista korvausta tällaisesta tutkimustoiminnasta aiheutuviin kustannuksiin. Korvaus perustuu tieteellisten julkaisujen lukumäärään ja julkaisuille annettuihin pisteisiin.

Kukin lääkäri- tai hammaslääkärikoulutusta antava yliopisto ilmoittaa kalenterivuositain sosiaali- ja terveysministeriölle suoritettujen lääkäri- ja hammaslääkäritutkintojen määrän sekä yliopistollisen sairaalan erityisvastuualueen 1 ja 3 momentissa tarkoitetuissa terveydenhuollon toimintayksiköissä tehtyjen ja julkaistujen tutkimusten määrän.

47 a §

Silloin kun lääkärin tai hammaslääkärin peruskoulutusta annetaan muussa terveydenhuollon toimintayksikössä kuin yliopistollisessa sairaalassa, suorittaa yliopistollista sairaalaa ylläpitävä kuntayhtymä korvausta asianomaiselle kuntayhtymälle, kunnalle tai muulle palvelujen tuottajalle.

Silloin kun yliopisto käyttää lääkärin tai

hammaslääkärin erikoistumiskoulutukseen muuta kuntayhtymän ylläpitämää terveydenhuollon toimintayksikköä kuin yliopistollista sairaalaa, kunnan ylläpitämää terveydenhuollon toimintayksikköä, valtion mielisairaalaa tai asetuksessa säädettyä muuta terveydenhuollon toimintayksikköä, kuntayhtymälle, kunnalle, valtion mielisairaalalle tai muulle palvelujen tuottajalle suoritetaan valtion varoista laskennallisin perustein korvausta yliopiston hyväksymän koulutusohjelman mukaisesta erikoistumiskoulutuksesta aiheutuviin kustannuksiin. Korvaus perustuu toteutuneisiin koulutuskuukausiin.

Sairaanhoitopiiriä tai terveyskeskusta ylläpitävälle kunnalle tai kuntayhtymälle suoritetaan valtion varoista laskennallisin perustein korvausta lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta annetun asetuksen (1435/1993) 4 §:ssä tarkoitettua koulutuksesta sekä terveydenhuollon ammattihenkilöistä annetun asetuksen (564/1994) 6 §:ssä tarkoitettua laillistetun hammaslääkärin käytännön palvelusta johtuviin kustannuksiin. Korvaus perustuu koulutuksessa olevien ja koulutuskuukausien määrään.

47 b §

Sosiaali- ja terveysministeriö määrää lääkäri- ja hammaslääkäritutkinnoista suoritettavan korvauksen suuruuden sekä tieteellis-

ten julkaisujen painoarvot ja yksikköhinnat sekä antaa muut määräykset korvauksen perusteista ja käytöstä.

Lääninhallitus maksaa 47 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua korvauksen yliopistollista sairaalaa ylläpitävälle kuntayhtymälle sekä 47 §:n 3 momentissa tarkoitettua korvauksen asianomaista terveydenhuollon toimintayksikköä ylläpitävälle kunnalle, kuntayhtymälle, valtion mielisairaalalle ja muulle palvelujen tuottajalle. Edellä 47 a §:n 2 momentissa tarkoitettulle palvelujen tuottajalle lääninhallitus maksaa korvauksen lääkärin ja hammaslääkärin erikoistumiskoulutuksesta puolivuositain kunnan, kuntayhtymän, valtion mielisairaalan ja muun palvelujen tuottajan tekemän, yliopiston hyväksymään koulutusohjelmaan perustuvan hakemuksen perusteella. Lääninhallitus maksaa korvauksen lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta ja laillistetun hammaslääkärin käytännön palvelusta puolivuositain kunnalle tai kuntayhtymälle sen tekemän hakemuksen perusteella.

Muilta osin korvauksen maksamiseen ja muuhun menettelyyn sekä muutoksenhakuun liittyvissä asioissa noudatetaan soveltuvin osin, mitä kuntien valtiosuuslain (1147/1996) 5 ja 6 luvussa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1116

Laki

kansanterveyslain 40 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/1972) 40 §, sellaisena kuin se on laissa 1004/1996, seuraavasti:

40 §
Terveyskeskusta ylläpitävälle kunnalle tai kuntayhtymälle suoritetaan lääkäri- ja hammaslääkärikoulutuksesta sekä yliopistotasoisesta terveystieteellisestä tutkimustöinnästä aiheutuviin kustannuksiin korvaus-
ta siten kuin erikoissairaanhoidolain (1062/1989) 47, 47 a ja 47 b §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1117

Asetus**arvonlisäveroasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun arvonlisäveroasetuksen (50/1994) 11 § sekä

lisätään 1 §:ään, sellaisena kuin se on asetuksissa 1487/1994 ja 1768/1995, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4—6 momentti siirtyvät 5—7 momentiksi, ja asetukseen uusi 10 a § seuraavasti:

1 §

Arvonlisäverolain 43 b §:ssä tarkoitetun sijoituskullan myyntien on oltava vaikeuksitta erotettavissa muista liiketapahtumista.

10 a §

Arvonlisäverolain 209 c §:ssä tarkoitettu asiakas on tunnistettava 2 ja 3 momentissa tarkoitettulla luotettavalla asiakirjalla.

Elinkeinonharjoittaja ja oikeushenkilö tunnistetaan kaupparekisteriotteen tai muun vastaavan julkisen rekisteriotteen perusteella. Todettavia tunnistamistietoja ovat toiminimi, yksilöivä rekisterinumero, kotipaikka ja osoite. Lisäksi on todettava elinkeinonharjoittajana toimivan sekä elinkeinonharjoittajan tai oikeushenkilön puolesta toimivan luonnollisen henkilön henkilöllisyys 3 momentissa tarkoitettulla tavalla.

Luonnollisen henkilön henkilöllisyys todetaan voimassa olevan ajokortin, poliisiviromaisen antaman henkilökortin, passin,

kuvallisen sairausvakuutuskortin tai muun vastaavan asiakirjan perusteella. Todettavia tunnistamistietoja ovat nimi, henkilötunnus ja ulkomaisen henkilön kansalaisuus. Jos ulkomaisen henkilön henkilötunnus puuttuu, todetaan hänen syntymäaikansa.

Tunnistaminen voi tapahtua myös muulla tavalla kuin 2 ja 3 momentissa tarkoitettulla asiakirjalla, jos myyjä voi luotettavasti varmistua tunnistamistietojen todenperäisyydestä.

11 §

Mitä tässä asetuksessa säädetään verovelvollisesta, vähennykseen oikeuttavasta käytöstä ja vähennettävästä verosta, sovelletaan myös arvonlisäverolain 130—131 a §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeutettuun, palautukseen oikeuttavaan käyttöön ja palautettavaan veroon.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

N:o 1118

Asetus**työeläkekassan ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveystieteiden ministerin esittelystä
kumotaan työeläkekassan ohjesäännön sisältävän 7 päivänä marraskuuta 1975 annetun asetuksen (846/1975) 12 a ja 13 §, sellaisena kuin niistä on ja 12 a § asetuksessa 803/1997, *muutetaan* 1, 4, 9 ja 10 § ja 11 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 § asetuksessa 57/1985, 4 § osaksi asetuksissa 947/1995 ja 921/1996, 9 § mainitussa asetuksessa 921/1996 ja 10 § asetuksessa 803/1997, seuraavasti:

1 §

Työeläkekassan tehtävänä on huolehtia työntekijäin eläketurvan järjestämisestä siinä laajuudessa kuin lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa (134/1962) ja sen nojalla on säädetty tai määrätty.

Työeläkekassan kotipaikka on Helsingin kaupunki.

4 §

Valtuuskunnan tulee lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) päättää hallituksen jäsenten palkkioista sekä matkakustannusten korvaamisen perusteista;

2) valita tilintarkastajat ja heidän varamiehensä sekä päättää heidän palkkioistaan;

3) käsitellä tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä päättää toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheutta.

9 §

Hallitukseen kuuluu, puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi kymmenen valtuuskunnan työeläkekassan toimintapiiriin kuuluvien työalojen edustavimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta valitsemaa jäsentä,

joista viiden tulee edustaa työnantajia ja viiden työntekijöitä. Puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta kullekin jäsenelle on valittava henkilökohtainen varamies. Jos jäsen tai varamies eroaa tehtävistään kesken toimikauden, hänen tilalleen on valittava uusi jäsen tai varamies toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi. Hallituksen jäsenillä ja heidän varamiehillään tulee olla, sen lisäksi, mitä lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa säädetään jäsenen kelpoisuudesta, erityinen asiantuntemus työeläkekassan toimintapiiriin kuuluvilta työaloilta.

10 §

Hallituksen tulee lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) päättää eläkeasioiden ratkaisemisesta;

2) laatia vuosittain työeläkekassan tilinpäätös, joka käsittää myös toimintakertomuksen;

3) huolehtia, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty;

4) hyväksyä työeläkekassan sijoitussuunnitelma;

5) hyväksyä vakuutusmaksun laskemispe-
 rusteet;

6) ottaa ja erottaa työeläkekassan toimitusjohtaja, johtajat ja johtavassa asemassa olevat toimitusjohtajan välittömät alaiset sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista; sekä

7) kantaa ja vastata työeläkekassan puolesta.

Eläkejaoston ja sijoitusjaoston jäsenet nimetään työeläkekassan toimintapiiriin kuuluvia työaloja edustavista hallituksen varsinaisista jäsenistä tai heidän henkilökohtaisista varamiehistä. Jos mainittuihin jaostoihin on tarpeen nimetä jäseniä hallituksen ulkopuolelta, hallitus nimeää nämä jäsenet ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen työalojen edustavimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta.

Hallitus voi antaa 1 momentin 7 kohdassa mainitut asiat jäsentensä, toimitusjohtajan tai muun toimihenkilön tehtäväksi.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Muut kuin 1 momentin 6 kohdassa mainitut toimihenkilöt nimittää toimitusjohtaja.

11 §

Hallituksen päätös sijoitussuunnitelman hyväksymisestä on tehtävä kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä. Muita asioita käsiteltäessä tulee päätökseksi se mielipide, jota useimmat ovat kannattaneet. Äänten mennessä tasan tulee päätökseksi puheenjohtajan kannattama mielipide.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1999.

Työeläkekassan on järjestettävä toimintansa tämän asetuksen mukaiseksi vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1119

Asetus**esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan ohjesäännöstä annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä *kumotaan* esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan ohjesäännöstä 13 päivänä syyskuuta 1985 annetun asetuksen (762/1985) 10 §:n 2 momentti sekä 12 a ja 13 §, sellaisina kuin niistä ovat 10 §:n 2 momentti ja 12 a § asetuksessa 1088/1997, sekä *muutetaan* 1, 4 ja 9 §, 10 §:n 1 momentti sekä 11 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 1 ja 9 § sekä 10 §:n 1 momentti mainitussa asetuksessa 1088/1997 sekä 4 § osittain asetuksessa 948/1995, seuraavasti:

1 §

Esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan, jäljempänä eläkekassan, tehtävänä on huolehtia taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelaisissa (662/1985) tarkoitettujen työntekijäin eläketurvan järjestämisestä siinä laajuudessa kuin mainitussa laissa ja sen nojalla säädetään tai määrätään.

Eläkekassan kotipaikka on Helsinki.

4 §

Valtuuskunnan tulee taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

- 1) käsitellä tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä päättää toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheutta;
- 2) päättää valitsemiensa hallituksen jäsenen ja heidän varamiestensä palkkioista sekä matkakustannusten korvaamisen perusteista;
- 3) valita tilintarkastajat ja heidän varamiehensä sekä päättää heidän palkkioistaan.

9 §

Hallitukseen kuuluu puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi kymmenen valtuus-

kunnan valitsemaa eläkekassan toimintapiiriin kuuluvia työaloja edustavaa jäsentä, joista viiden tulee edustaa työnantajia ja viiden työntekijöitä. Puheenjohtajaa ja varapuheenjohtajaa lukuun ottamatta on kullekin jäsenelle valittava henkilökohtainen varajäsen. Jos jäsen tai varajäsen eroaa tehtävästään kesken toimikauden, on hänen tilalleen jäljellä olevan toimikauden ajaksi valittava vastaavasti uusi jäsen tai varajäsen.

10 §

Hallituksen tulee esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

- 1) päättää eläkeasioiden ratkaisemisesta;
- 2) laatia vuosittain eläkekassan tilinpäätös, joka käsittää myös toimintakertomuksen;
- 3) huolehtia, että kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty;
- 4) hyväksyä eläkekassan sijoitussuunnitelma;
- 5) hyväksyä vakuutusmaksun laskemisperusteet;
- 6) ottaa ja erottaa eläkekassan toimitusjohtaja sekä päättää hänen palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista;

7) ottaa ja erottaa eläkekassan muut toimihenkilöt sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista; sekä

8) kantaa ja vastata eläkekassan puolesta.

11 §

Asioita hallituksen kokouksessa käsiteltäessä on kullakin jäsenellä yksi ääni. Hallituksen päätös sijoitussuunnitelman hyväksymisestä on tehtävä kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä. Muissa asi-

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

oissa päätökseksi tulee mielipide, jota useimmat ovat kannattaneet. Äänten jakautuessa tasan tulee päätökseksi mielipide, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt. Vaali ratkaistaan tällöin kuitenkin arvalla.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1999.

Esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan on järjestettävä toimintansa tämän asetuksen mukaiseksi vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1120

Asetus**maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä
kumotaan maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän 25 päivänä heinäkuuta 1969 annetun asetuksen (501/1969) 13 § sekä
muutetaan 3 ja 4 §, 5 §:n 3 momentti sekä 9 ja 10 §, 11 §:n 2 ja 3 momentti sekä 14 ja 20 §,
 sellaisina kuin niistä ovat 3 § osaksi asetuksessa 552/1974, 4 § osaksi asetuksessa 949/1995, 9 § mainitussa asetuksessa 552/1974, 10 § osaksi mainitussa asetuksessa 949/1995 ja asetuksissa 1680/1995 ja 4/1997 sekä 20 § asetuksessa 253/1999, seuraavasti:

3 §

Valtuuskunnassa tulee maatalousyrittäjien eläkelain 16 b §:ssä mainittujen puheenjohtajien ja ministeriöiden nimeämien jäsenten lisäksi olla kymmenen jäsentä, jotka edustavat maatalousyrittäjien eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovia edustavimpia järjestöjä. Heidän palkkionsa ja matkakustannusten korvaamisen perusteet vahvistaa eläketurvakeskus.

Eläketurvakeskuksen tulee varata maatalousyrittäjien eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvoille edustavimmille järjestöille tilaisuus tehdä ehdotuksensa edustajiksi. Jos valtuuskunnan jäsen eroaa tehtävästään kesken toimikauden, on hänen tilalleen määrättävä uusi jäsen edellä säädettyssä järjestyksessä.

4 §

Valtuuskunnan tulee maatalousyrittäjien eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

- 1) valita hallituksen neljä jäsentä ja heidän varajäsenensä;
- 2) päättää hallituksen jäsenten palkkioista sekä matkakustannusten korvaamisen perusteista;

3) valita tilintarkastajat ja heidän varamiehensä sekä päättää heidän palkkioistaan; sekä

4) käsitellä tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä päättää toimenpiteistä, joihin ne antavat aiheutta.

5 §

Syyskokouksessa on:

- 1) toimitettava joka kolmas vuosi hallituksen jäsenten ja heidän varajäsentensä vaali;
- 2) toimitettava tilintarkastajien ja heidän varamiestensä vaali sekä päätettävä heidän palkkioistaan ja matkakustannusten korvaamisen perusteista; sekä
- 3) päätettävä hallituksen jäsenten palkkioista ja matkakustannusten korvaamisen perusteista seuraavaksi tilikaudeksi.

9 §

Hallituksessa tulee maatalousyrittäjien eläkelain 16 b §:ssä mainittujen puheenjohtajien ja ministeriöiden nimeämien jäsenten lisäksi olla neljä valtuuskunnan valitsemaa jäsentä, joiden tulee edustaa maatalousyrittä-

jien eläkelain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovia edustavimpia järjestöjä. Jos jäsen eroaa tehtävästään kesken toimikauden, on hänen tilalleen jäljellä olevan toimikauden ajaksi nimettävä tai valittava uusi jäsen.

10 §

Hallituksen tulee maatalousyrittäjien eläkelaisissa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi:

1) päättää 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen sosiaalivakuutusturvaa, ryhmähenkivakuutusta, luopumisetuuksia sekä lomitusta koskevien asioiden ratkaisemisesta;

2) antaa lausuntoja ja tehdä esityksiä 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuista asioista ja niiden kehittämisestä;

3) huolehtia, että eläkelaitoksen kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty;

4) hyväksyä eläkelaitoksen sijoitussuunnitelma;

5) päättää eläkelaitoksen varojen sijoittamisesta;

6) laatia vuosittain eläkelaitoksen tilinpäätös, joka käsittää myös toimintakertomuksen;

7) nimittää ja erottaa eläkelaitoksen toimitusjohtaja ja muut johtajat sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista;

8) nimittää ja erottaa eläkelaitoksen muut toimihenkilöt sekä päättää heidän palkkauksestaan ja muista toimenhoidon ehdoista;

9) kantaa ja vastata eläkelaitoksen puolesta; sekä

10) hoitaa muut eläkelaitoksen asiat, sikäli kuin ne eivät kuulu valtuuskunnalle.

Hallitus voi siirtää 1 momentin 1, 5, 8 ja 10 kohdassa mainitut asiat tai osan niistä jaoston ratkaistavaksi. Tällaisen jaoston jäseneksi voidaan nimetä hallituksen jäsenten ohella ainoastaan eläkelaitoksen toimihenkilöitä, ja jaoston koko jäsenmäärästä enemmän kuin puolet tulee olla hallituksen keskuudestaan nimeämiä jäseniä. Asiain valmistelua varten asetettuihin jaostoihin voidaan nimetä hallituksen jäsenten ohella eläkelaitoksen toimihenkilöitä ja ulkopuolisia asiantuntijoita.

Hallitus voi antaa 1 momentin 1, 5, 8, 9 ja 10 kohdassa mainitut asiat tai osan niistä jäsenensä tai eläkelaitoksen toimitusjohtajan taikka muun toimihenkilön ratkaistavaksi.

11 §

Hallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on kokouksen puheenjohtajan lisäksi neljä muuta jäsentä, joista ainakin yhden tulee olla ministeriön nimeämä jäsen ja ainakin yhden valtuuskunnan valitsema jäsen.

Hallituksen päätös sijoitussuunnitelman hyväksymisestä tulee tehdä kahden kolmasosan enemmistöllä annetuista äänistä. Muissa asioissa hallituksen päätökseksi tulee se mielipide, jota useimmat ovat kannattaneet. Äänten mennessä tasan tulee päätökseksi puheenjohtajan kannattama mielipide.

14 §

Eläkelaitoksen nimen kirjoittaa:

1) hallituksen puheenjohtaja yhdessä hallituksen toisen varsinaisen jäsenen tai toimitusjohtajan kanssa;

2) toimitusjohtaja yhdessä hallituksen varsinaisen jäsenen tai hallituksen siihen valtuuttaman toimihenkilön kanssa; tai

3) kaksi hallituksen valtuuttamaa toimihenkilöä yhdessä.

20 §

Eläkelaitoksen on vuosittain kahden viikon kuluessa tilinpäätöksen vahvistamisesta toimitettava Vakuutusvalvontaviraston vahvistaman kaavan mukainen kertomus toiminnastaan ja tilastaan:

1) maatalousyrittäjien eläkelain alaisen muun toimintansa kuin ryhmähenkivakuutuksen osalta eläketurvakeskukselle;

2) maatalousyrittäjien luopumisetuuksia koskevien lakien alaisen toimintansa osalta maa- ja metsätalousministeriölle; sekä

3) koko toimintansa osalta Vakuutusvalvontavirastolle.

Sosiaali- ja terveysministeriöllä, Vakuutusvalvontavirastolla sekä valtiovarainministeriöllä on oikeus kohtuullisessa ajassa saada muutakin kuin 1 momentissa tarkoitettua kirjallista selvitystä eläkelaitoksen toiminnasta, ja ne voivat muullakin tavalla tarkastaa laitoksen toimintaa. Sama oikeus on eläketurvakeskuksella 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen eläkkeiden ja muiden etuuksien sekä niiden perusteena olevien tietojen osalta sekä maa- ja metsätalousministeriöllä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen toiminnan osalta.

N:o 1120

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1999.

Valtuuskunnan, hallituksen ja jaostojen kokoonpanon on täytettävä 3, 4 ja 9 §:n, 10 §:n 2 momentin sekä 11 §:n 2 momentin vaatimukset ensimmäisen kerran valittaessa

valtuuskunnan, hallituksen ja jaostojen jäseniä 1 päivästä tammikuuta 2002 alkavalle toimikaudelle. Muutoin maatalousyrittäjien eläkelaitoksen on järjestettävä toimintansa tämän asetuksen mukaiseksi vuoden kuluessa asetuksen voimaantulosta.

Helsingissä 3 päivänä joulukuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*